

Коли ми вперше опиталися в ліжку разом, він тримав мої руки зв'язаними за головою. Мені це сподобалося. Мені сподобався він. Він був похмурим, що видалося мені романтичним; він був веселим, яскравим, цікавим співрозмовником; і він дав мені насолоду.

У нашу другу зустріч він підняв із підлоги мій шарф, який я впустила, коли звільнялася від одягу, посміхнувся та сказав: «Ти дозволиш мені зав'язати тобі очі?» Ніхто раніше не зав'язував мені очі в ліжку, і мені це сподобалося. Він сподобався мені навіть більше, ніж у нашу першу ніч, і пізніше, коли чистила зуби, я не могла стримати усмішки: я зустріла приголомшливо вправного коханця.

Під час третьої нашої зустрічі він кілька разів доводив мене до межі, коли відстань до оргазму

була завтовшки з волосину. Коли я знову затремтіла в очікуванні найвищої точки насолоди й він знов-таки зупинився, я почула свій голос, що відокремився від мене й пролунав над ліжком, благаючи його продовжувати. Він догодив. Я почала закохуватися.

У четвертий раз, коли я вже не могла стримувати свого збудження, він використав той самий шарф, аби зв'язати мені зап'ястя. Того ж ранку він надіслав мені на роботу тринадцять троянд.

2

Свободні неділя, травень добігає кінця. Я проводжу цей день зі своєю подругою, що збільшилася з компанією, де я працюю, приблизно рік тому. На наш взаємний подив, за минулі місяці ми зустрічалися набагато частіше, ніж коли працювали в одному офісі. Вона живе в центрі міста, і неподалік від її помешкання відбувається вуличний ярмарок. Ми гуляли, зупинялися, теревенили, куштували різні смаколики, і вона придбала обдєрту, але дуже красиву срібну коробочку для пігулок в одній із лавок, де продавали зношений одяг, старі книги, розмаїті дрібнички з написом «антикваріат» і масивні картини із зображенням скорботних жінок, у кутиках чийх рожевих вуст застигла акрилова фарба.

Я намагаюся вирішити, чи варто повертатися половину кварталу до лавки, де я довго пестила

мереживну шаль, яку моя колежанка назвала брудною. «Вона була брудна», — голосно промовляю я їй у спину, сподіваючись, що подруга почує мій голос крізь увесь цей гамір. Вона йде трохи попереду. «Та лише уяви собі, якою вона стане, якщо її випрати та підлатати...» Вона кидає на мене погляд через плече, підносить до вуха праву долоню, недочуваючи, потім вказує на жінку в дуже великому чоловічому костюмі, яка уважно й навіть із захватом придивляється до набору барабанів; закочує очі та відвертається. «Випрати й підлатати! — кричу я, — ти не можеш уявити її чистою? Я думаю, мені треба повернутися й придбати її, у ній є щось...» «Тоді варто зробити це, — чую я голос біля свого лівого вуха, — причому чим швидше, тим краще. Адже хтось інший міг уже купити її та випрати, поки ти намагаєшся докричатися до неї в цьому гаморі». Я різко обертаюся й кидаю роздратований погляд на чоловіка, що йде просто позаду мене. Потім знову розвертаюся та роблю відчайдушну спробу наздогнати подругу. Але я буквально застрягла. Натовп уповільнив рух і поступово вза-